

Debatt

Muslimer
må ta opp-
gjør med
ekstrem-
ister!Trond Ali Linstad,
skribent

Til debatten om «islamkritikk», som professor Truls Wyller (27. august) med flere fører videre i denne avis. Dette er referat fra en samtale en «fiende av islam», en «vantro» og en «jødeelsker» som man kan be Allah om å «knekke ryggen» på nylig hadde med islamistiske ekstremister:

Jeg sitter på en valgstand på Grønland torg i Oslo. Det stanser tre, fire salafister eller wahabier: islamistiske ekstremister. En debatt er i gang. De hevder det bare er én rettroenhet: den variant av islam de selv står for. Andre troende, med jøder og kristne, er vantro som må bekjempes. Jeg viser til Koranen som sier noe annet. De insisterer og påstår at for eksempel alle jøder er «forbannede». Jeg korrigerer igjen med Koranen. Da er jeg en «jødeelsker» man kan be Allah om å «knekke ryggen» på.

Dreper «vantro» muslimer

Jeg spør videre om wahabier: hvorfor de dreper jøder og kristne. De sier det er ikke så mange slike som er drept. De fleste som wahabier dreper, får jeg høre, er «vantro» muslimer, som jeg er eksempel på.

Jeg peker på deres praksis mot jesidier i Irak. De sier den er berettiget og riktig. Hvis islamske styrker rykker frem og møter motstand, har de rett til - i «selvsvær», sier de - å bli enda mer pågående i krigen.

Det er lov å ta kvinner til krigsfanger og bruke dem som man ønsker, mener de. Og slaveri er fortsatt tillatt - det må også jeg forstå.

Muslimer må stå opp mot dette

Et argument til fordel for å ta krigsfanger, sier de, er at fangene sammen med muslimer, frivillig eller ved tvang, selv kan bli muslimer og bli spart for Helvete.

Når det gjelder kvinner, får jeg høre, er dette fast og bestemt, at i helvete er det fleste kvinner. Det er logisk og riktig. Og slik fortsetter diskusjonen, til de går til moskeen for å be.

Jo, visst blir jeg skremt av dette! Også når en av dem til slutt sier at jeg bør passe meg.

Muslimer har ansvar! De må stå opp og vise ansikt, langt mer enn mange gjør. Det er riktignok ekstreme synspunkter, gitt av islamistiske særgreper. Men synspunktene er til stede og må bli konfrontert

Ville du betalt 620 kr.
for å komme deg
på jobb?

Debatt

Eline Furuseth, (pendlende)
kommunikasjonsrådgiver og
togentusiast

Det er krise at jeg ikke tar toget. Samfunnet har bærekraftsfeber, men det er for dyrt å ta vare på kloden vår.

Samtidig som klima er på agendaen hos flertallet av stortingspartiene ved årets valg, når bompengepolitikken nye høyder. Høyre skrev om bompengultimatium på egne nettsider 23. august.

Parallelt sitter jeg i bilen. Nesten hver eneste dag kjører jeg den faste pendler-ruten mellom Sandefjord og Oslo og tenker at, helt ærlig: Jeg kunne ikke brydd meg mindre. Mye fordi jeg tenker at det bør koste å forurense, for det er rettferdig. Men mest fordi jeg skulle ønske regjeringen hadde rettet oppmerksomheten mot større problemer, som kloden vi lever på og hvordan hver og en av oss faktisk kan bidra til å gjøre en forskjell.

Jeg er jo kjernekunden

At jeg ikke sitter på toget, er faktisk krise, for jeg er i Vys målgruppe. Jeg er hun som inntar smoothie-frokosten fra gjenbrukskopp med stålsugerør, og som daglig kjenner på ansvaret for å gjøre den forskjellen som betyr noe. Men, først og fremst er jeg blant dem som både kan og ønsker å jobbe fleksibelt med togkontor og boplass utenfor Oslo by.

Jeg vil også være en togambassadør: Det er miljøvennlig og løser mange av utfordringene for meg som bor i Sandefjord og pendler til Oslo.

Velger likevel bilen

Til tross for dette velger jeg bilen. Skal jeg ta toget fra Sandefjord i Vestfold, et av Norges største pendlerdistrikter, og komme meg hjem, koster det 620 kroner. For én arbeidsdag.

En periodebillett er naturligvis rabattert. Allikevel koster togreisen på denne strekningen 3363 kroner i måneden. For å komme meg fra Oslo S til kontoret, må jeg i tillegg litt ut av sentrum og derfor ha en tilleggsbillett: 603 kroner. Om jeg skal være ekstra presis, så er det slik at jeg også må betale 100 kroner for pendlerparkering på Sandefjord stasjon. Akkurat det er ingen belastende sum i seg selv, men den hører nå til i regnestykket. Summen for å komme meg tur/retur jobben i måneden, lander derfor på 4066 kroner - 44.726 kroner om jeg regner året under ett.

Men pendlere får jo reisefradrag, tenker du kanskje? Maksimal skattelette fra der jeg bor til der jeg jobber, lander på 14.351 kroner, viser Skatteetaten. Dermed

Samfunnet
har bærekraftsfeber,
men det er
for dyrt
å ta vare på
kloden vår

må jeg fortsatt ut med 30.375 kroner i året, eller 2761 kroner pr. måned. Fremdeles rådyrt når alternativet er å ta elbilen som vi jo allikevel har, som pr. tur/retur koster 16 kroner i bommen og rundt 60 kroner i strøm med dagens nettleiepris.

Det er så kostbart at selv jeg, som er i et DINK-forhold (Double Income No Kids), bor utenfor byen, med rettferdige lønninger og i en virksomhet som heldigvis er fleksibel på hvor arbeidsoppgavene utføres, må telle på knappene når jeg trykker *bestill billett* i Vy-appen.

Hvor er incentivene?

Tall fra Eurostat viser at Norge har det nest høyeste prisnivået på kollektivtransport i Europa. Luxemburg, med en økonomi som er sammenlignbar med Norges, gjorde i fjor, som første land i verden, kollektivtransporten gratis for alle sine innbyggere. Selvfølgelig har det vesteuropeiske landet en helt annen infrastruktur, og det er enklere å få til der. Samtidig har også større land, som Estland, tatt det samme, nokså radikale valget.

Hva med å innføre lavere priser for dem som har muligheten til å være fleksible med tanke på når de setter seg på toget? For meg, som kombinerer reise- og arbeidstid, er det strengt tatt litt det samme om jeg sitter på toget fra 7-8.30 eller 9.30-11. Det som i dag går under definisjonen *kontoret*, er jo mobilt, og arbeidsoppgavene kan med få unntak gjøres hvor som helst, når som helst.

Jeg er overbevist om at vi en dag, om ikke lenge, blir stilt til ansvar for handlingene vi foretar oss nå. Jeg vil i hvert fall si at jeg brukte stemmeretten min på dem som satset på fremtiden og flertallet.

Hva med å innføre lavere priser for dem som har muligheten til å være fleksible med tanke på når de setter seg på toget? spør Eline Furuseth.